

както това става съ кремъка или други камъни, а се сплескватъ. Подъ зелената обвивка се открила блестяща червеникава сръда, която привлъкла още повече вниманието му. Предисторическият човѣкъ попадналъ значи на кжсъве самородна медь, и това му дало възможност да се запознае съ най-главнитѣ свойства на метала: ковкостъ и блѣсъкъ.

Веднага у него се явява мисълта: не е ли възможно отъ медта да си направи ония предмети, които

до това време изработвалъ отъ камъкъ? Чрезъ коване той давалъ на метала форма каквато пожелае. Сега се появяватъ първите метални шила, брадви, върхове за копия, за стрели и пр.

Обр. 4. Боздуганъ отъ огладенъ камъкъ

По сѫщия начинъ човѣкъ се запозналъ съ самородното злато, съ среброто и платината, но поради това, че тия метали се срѣщатъ по-рѣдко и въ малко количество, не могли да бѫдатъ използвани за оржжия, а само за накити.

Где точно е станало откритието на металитѣ, науката за сега не може да каже положително. Знае се само, че първите медни предмети почватъ да се срѣщатъ много по-рано въ земите на Изтокъ, отколкото въ Европа. Следователно, нѣкъде въ Азия за пръвъ пътъ човѣчеството се запознава съ металитѣ; първите метални предмети, изковани отъ самородна медь, били пренесени въ Европа.

У насъ медните орждия почватъ да се срѣщатъ, и то като голѣма рѣдкостъ, изъ пещеритѣ и селищнитѣ могили къмъ края на третото хилядолѣтие преди Хр.

